

॥ ७२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ स इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विषक्तस्य अन्यासक्तस्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
 पार्थबाहुविस्मृतः समहोत्केवनभश्च्युता ॥ सखद्वयज्ञशीलस्य सांगदं बाहुमच्छिनत् ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भूरिश्रवो
 बाहुच्छेदे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ संजय उवाच स बाहुर्न्यपतद्भूमौ सखद्भः स शुभांगदः ॥ आदध जीव
 लोकस्य दुःखमद्भुतमुत्तमः ॥ १ ॥ प्रहरिष्यन् दतो बाहुरदृश्येन किरीटिना ॥ वेगेन न्यपतद्भूमौ पंचास्य इव पन्नगः ॥ २ ॥ समो घंरुतमात्मानं दृष्ट्वा पार्थेन कौरवः ॥
 उत्सृज्य सात्यकिं क्रोधाद्दहयामास पांडवं ॥ ३ ॥ भूरिश्रवा उवाच नृशंसं वत कौंतेय कर्मदं रुतवानसि ॥ अपश्यतो विषक्तस्य यन्मे बाहुमचिच्छिदः ॥ ४ ॥
 किं नु वक्ष्यसि राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ किं कुर्वाणो मया संख्येहतो भूरिश्रवारणे ॥ ५ ॥ इदं मिद्रेण ते साक्षादुपदिष्टं महात्मना ॥ अस्मिन् रुद्रेण वा पार्थ द्रोणे नाथ रु
 पेण वा ॥ ६ ॥ ननु नामास्वधर्मज्ञस्त्वं लोकेभ्यधिकः परैः ॥ सोऽयुध्यमानस्य कथं रणे प्रहृतवानसि ॥ ७ ॥ न प्रमत्ताय भीताय विरथाय प्रयाचते ॥ व्यसने वर्तमा
 नाय प्रहरंति मनस्विनः ॥ ८ ॥ इदं तु नीचाचरितमसत्पुरुषसेवितं ॥ कथमाचरितं पार्थ पापकर्मसु दुष्करं ॥ ९ ॥ आर्येण सुकरंत्वा दुरार्यकर्मधनं जय ॥ अनार्यक
 र्मत्वार्येण सुदुष्करतमं भुवि ॥ १० ॥ येषु येषु न रव्याघ्रयत्रयत्र च वर्तते ॥ आशुतच्छीलतामेति तदिदं त्वयि दृश्यते ॥ ११ ॥ कथं हिराजवं श्यस्त्वं कौरवे यो विशे
 षतः ॥ क्षत्रधर्मादपक्रांतः सुवृत्तश्चरितव्रतः ॥ १२ ॥ इदं तु यदतिक्षुद्रं वार्ष्णेयार्थं कृतं त्वया ॥ वासुदेवमतनूनं नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ १३ ॥ कोहिनाम प्रमत्ताय परे
 ण सह युज्यते ॥ ईदृशं व्यसनं दद्याद्यो न रुणसखो भवेत् ॥ १४ ॥ ब्राह्म्याः संक्लिष्टकर्माणः प्रकृत्यैव च गर्हिताः ॥ वृण्यं धकाः कथं पार्थ प्रमाणं भवता रुताः ॥ १५ ॥
 एवमुक्तो रणे पार्थो भूरिश्रवः समब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच व्यक्तं हि जीर्यमाणोऽपि बुद्धिजयते नरः ॥ १६ ॥ अनर्थकमिदं सर्वं यत्त्वया व्याहृतं प्रभो ॥ जान
 ने वल्लपी केशां गह्रं सेमां च पांडवं ॥ १७ ॥ संग्रामाणां हि धर्मज्ञः सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ न चाधर्ममहंकुर्यात् जानंश्चैव हि मुत्स्यसे ॥ १८ ॥ युद्धांति क्षत्रियाः शत्रून् स्वैः
 स्वैः परिव्रतानराः ॥ भ्रातृभिः पितृभिः पुत्रैस्तथा संबंधिबांधवैः ॥ १९ ॥ वयस्यैरथ मित्रैश्च ते च बाहुंसमाश्रिताः ॥ सकथं सात्यकिं शिष्यं सुखसंबन्धिमेव च ॥
 ॥ २० ॥ अस्मदर्थं च युद्धांतं त्यक्त्वा प्राणान्सुदुस्त्यजान् ॥ मम बाहुरणेरजन्दक्षिणं युद्धदुर्मदं ॥ २१ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ येषु येषु सत्त्वसत्सुवा यत्र यत्र शुभेऽशुभे वा कर्मणि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥